

Medlemsblad for foreningen Retten til Liv

LIV

19. ÅRGANG ■ NR. 2 ■ MAJ 2016

Red dem begge

- 4 FN-konference i København
- 6 Årsmødet: Kvindens ret eller barnets?
- 8 Magasin om abortens senfølger
- 10 Fra 5. uge til fødsel
- 12 Forum i Paris spredte lys i mørket

Retten til Liv vil:

forsvare det ufødte menneskes enestående værdi og ukrænkelige ret til livet.

kæmpe imod dansk lovgivning, der tillader drab på ufødte.

arbejde for bedre støtte til den uplanlagt gravide, der står i en sårbar situation.

hjælpe kvinder, som lider efter en abort.

undervise: Der er brug for viden om fosterets udvikling, det kristne menneskesyn og etiske problemstillinger i forbindelse med abort. Vi tilbyder derfor undervisning og foredrag og producerer relevante materialer.

skabe debat: Abortsagen må ikke blive glemt. Alle opfordres til at tage aktivt del. Vi sætter den fri abort til debat. Vi arrangerer høringer og konferencer og deltager aktivt og målrettet i debatten i dagspressen og på internettet.

demonstrere: Når ord ikke rækker længere, må man gå på gaden. Vi ønsker med symbolske handlinger og billeder at vække vort folk til at se abortens barske virkelighed i øjnene og tage ansvar for det ufødte barn.

rådgive: Ingen skal stå alene i valget mellem barn eller abort. Derfor driver foreningen Abortlinien, hvor der hver aften er mulighed for anonym telefonrådgivning samt tilbud om at knytte kontakt til netværk for den sårbare gravide/mor.

Retten til liv

Sekretariatet
Cedervej 1, Stjær
8464 Galten

Medlemsskab

Årskontingent:
Enlige kr. 125,-
Ægtepar kr. 200,-
Unge under 18 år
og studerende kr. 75,-
Giro: +1-923-8417
Netbank: Handelsbanken 7625 1359220

Redaktion

Søren Stidsen, Vibe Hellmund
og Ellen Højlund Wibe (redaktør)

Grafisk design: Graphic Care
Tryk: Øko-Tryk
Oplag: 2.000 stk.
ISSN: 1902-4967

Sekretariatet

Landssekretær
Ellen Højlund Wibe
Cedervej 1, Stjær,
8464 Galten
Tlf. 47 52 44 84
jegvilleve@rettentilliv.dk

Abortlinien

Abortliniekoordinator
Anne-Mette Amorsen
Sct. Jørgens Bakke 4
7500 Holstebro
Tlf. 91 89 04 83
koordinator@abortlinien.dk

Telefonrådgivning: 48 39 48 48
åben hver dag mellem kl. 19.00 og 22.30.
Brevkasse: www.abortlinien.dk/brevkasse
Mailrådgivning: post@abortlinien.dk
www.abortlinien.dk

Kommunikation/web

Kommunikationssekretær
Kerstin Hoffmann
Ørslevklostervej 76
7840 Højslev
Tlf. 97 52 04 94
web@rettentilliv.dk

Økonomi

Regnskabsfører
Bodil Kousgaard Fomsgaard
Oldagerparken 32
6900 Skjern
Tlf. 40 68 44 43
bodilfomsgaard@gmail.com

Bestyrelse

Formand: Per Damgaard Pedersen, sognepræst, tlf. 24 40 48 28
Næstformand: Jens Vindum, økonomichef, tlf. 61 33 83 92
Ove Nielsen, plejehjemsleder, tlf. 97 35 21 66
Hanne Kjærgård Rønn, jordemoder, tlf. 60 46 78 28
Karina Borchers Andersen, socialrådgiver, tlf. 22 25 84 59
Anders Peder Ryttersgaard Rønn, lærer, tlf. 26 36 98 20
Jakob Carl Christensen, efterskoleforstander, tlf. 30 13 17 14

Red dem begge!

Flertallet hælder stadig til påstanden om, at fri abort er nødvendig (et nødvendigt onde måske) for at redde kvinden, både fra livsfarlige aborter og fra et liv, hvor det uplanlagte barn hindrer hendes livsudfoldelse. Men det er en påstand, som vi med stor frimodighed kan udfordre og modsige. De abortramte kvinders egne vidnesbyrd taler stærkt om den sorg og fortrydelse, en abort kan føre med sig. Retten til Liv er netop på vej med en udgivelse (se side 8), der til fulde dokumenterer denne problematik. En af kvinderne beskriver det sådan: *"På egen hånd tog jeg den afgørelse, som jeg i dag fortryder mere end nogen anden beslutning i mit liv. Jeg ville gøre hvad som helst, for at det skulle være ugjort. Jeg er over*

bevist om, at mange gør som jeg: græder indvendig i årevis efter sådan en afgørelse".

Så hvorfor ikke redde dem begge? Det er det, vi vil i Retten til Liv! Redde barnet fra døden og kvinden fra abortens svære senfølger.

Retten til Livs vision er at skabe et samfund, hvor det at få et barn, planlagt eller ej, ikke får lov at ødelægge en kvindes livsmuligheder, et samfund der tager ansvar for både den lille ny medborger og dets mor (og far), uanset omstændighederne.

Lad os sammen kæmpe for at REDDE DEM BEGGE!

Ellen Højlund Wibe, landssekretær

Økonomi

HJERTELIG TAK til alle vore medlemmer for jeres trofaste og økonomiske opbakning til arbejdet for det ufødte barn! Det har stor betydning for vores arbejde. Årsregnskabet er tilgængeligt på vores hjemmeside, og det er med taknemmelighed til jer, at vi også denne gang går ud af regnskabsåret med et mindre overskud.

Ligeledes en **STOR TAK** til alle, som har reageret på vores seneste brev med opfordring til at støtte en udvidelse af Abortliniens arbejde! I næste nummer kan I læse om, hvordan pengene bliver omsat i handling. Både til Abortlinien og Retten til Livs arbejde generelt er der vedvarende brug for jeres økonomiske opbakning for at få sat abort på danskerens dagsorden.

En lille, men vigtig påmindelse: **en del medlemmer har endnu ikke betalt kontingent for 2016.** Det har stor betydning for vores arbejde, at alle medlemmer husker at indbetale deres kontingent. Derfor opfordrer vi til, at **betalingen tilmeldes PBS.** Se nærmere information på vores hjemmeside eller kontakt undertegnede.

Endnu en vigtig påmindelse: **Alle, som indbetaler via mobilepay, skal huske at angive navn, adresse og CPR nr. for at få fradraget.** Drejer det sig om anden indbetaling via mobilepay (materialer f.eks.), bedes man angive, hvad beløbet drejer sig om.

Bodil Fomsgaard, regnskabsfører

FN-konference i København

med særligt fokus på reproduktive rettigheder

København er vært for en international FN-konference, Women Deliver, fra den 16. - 19. maj. Kvinder rundt om i verden har mange problemer, som der er al mulig grund til at rette fokus på og forsøge at gøre noget ved.

Når de imidlertid på hjemmesiden skriver, at konferencens fokus vil være gennemførelsen af bæredygtige udviklingsmål i relation til kvinders helbred og især med henblik på moderskab samt seksuelle og reproduktive rettigheder, så bliver det tendentiøst. Reproduktive rettigheder er synonymt med adgang til fri abort. Eller mere korrekt: Befolkningskontrol i form af prævention, sterilisation og abort.

Ved et af programpunkterne, "The Elephant in The Room: What About Abortion", er banen også kridtet tydeligt op i udgangspunktet. På den ene side

erkendes det, at abort er kontroversielt med henvisning til de religiøse og moralske perspektiver i relation til emnet. Men så skriver de, at "*fra et helbreds-perspektiv er vigtigheden af sikker og legal abort klar*". Så kan ingen være i tvivl om arrangørernes ståsted.

Og det er man heller ikke, når man ser, hvem der står bag planlægningen og finansieringen af konferencen. Verdens to største abortudbydere er bl.a. med: International Planned Parenthood Federation og Marie Stopes International. Deres agenda er klar: Indførelse af abort i de lande, hvor kvinderne endnu måtte være underlagt religiøse eller andre undertrykkende argumenter mod fri abort. Og skulle landets love hindre det, kan man altid finde andre veje - bl.a. finansieret af EU-midler! En ny form for kolonialisme er det blevet

kaldt. 'De skal lære at tænke og handle som os'. Og der følger en pæn pose penge med at følge trop. Ellers ikke.

Lad os håbe, at konferencen også retter fokus på kvinders virkelige problemer. Feks. de mange sex-slaver i Asien som bl.a. er et resultat af Vestens abort- og sterilisationskampagner, og som har skabt et underskud på 160 millioner kvinder.

Undertegnede vil være til stede på en del af konferencen sammen med pro-life kolleger fra bl.a. Holland og Tyskland.

Vi opfordrer til at gribe pennen og afsløre hykleriet med diverse indlæg i dagspressen. Find evt. inspiration på hjemmesiden.

-ehw

Umbert the Unborn

by Gary Cangemi

SANDHEDEN SKAL FORTRÆNGE LØGNEN

Inspiration fra Retten til Livs årsmøde

■ v. Birthe Nyrup Dahl, sygeplejerske og medlem af Retten til Livs repræsentantskab

Beretningerne var som altid overraskende. Rigtig meget er sket for få penge og med få, men ihærdige hænder!

Per Damgaard Pedersen inspirerede i sin formandsberetning til at være modkultur præget af omsorg for livet. Vi må stå fast på de værdier, vi ikke selv har fundet på. Vi er i Retten til Liv gode til at skabe et stort rum til åben diskussion. "Vi kan ikke styre diskussionerne, men vi sætter dem i gang", f.eks. DR's Død over Downs. Retten til Liv målretter og samler engagementet.

Kommunikationssekretær Kerstin Hoffmann fortalte om, da de ufødte kom med i valgkampen sidste sommer i forbindelse med 'stem-for-livet'-kampagnen. Også reklamekampagnen, "Mænd, tag ansvar", omkring Fars dag blev omtalt. Alle opfordres til at abonnere på det nyhedsbrev, som Kerstin sender ud hver 14. dag! Der er foruden hjemmesiden og Facebook også lagt mange timer i fondsansøgninger til Abortlinien, så den kan blive endnu mere kendt og benyttet. 7.000 af de 15.000, der får abort i Danmark, er i tvivl. Tænk om vi kunne få flere af dem i tale, og de kunne få hjælp til at lytte til deres moderhjerne.

Abortliniekoordinator Anne Mette Amorsen kom bl.a. ind på de mange kvinder, som er under pres for en abort, dokumenteret med kon-

krete eksempler fra Abortliniens brevkasse. På Abortlinien får hjertet lov at tale, og rådgiverne opfordrer kvinderne til at lytte til det og brede et "landkort" ud foran kvinderne i de situationer, hvor de ikke selv kan se anden udvej end abort.

Aktionsgruppens nye tiltag blev omtalt af Mads Mølgaard Dahl, bl.a. "Red dem begge"-filmkonkurrencen og menighedskampagnen "Kostbarn" (mere om dette senere, red.). Han anbefalede også at lave smågrupper, der mødes regelmæssigt. Selv er han med i sådan en sammen med andre unge; de kalder sig "Venner for livet".

Vi "mødtes" med landssekretæren på Skype fra Paris, hvor Ellen Højlund Wibe deltog i et stort Pro Life arrangement med mere end 1200 deltagere, og hun kunne derfor desværre ikke være med til årsmødet.

Ved Iben Tranholms foredrag hæftede jeg mig bl.a. ved hendes opfordring til ikke at frygte, til at leve autentisk som kristne og sige løgnen midt i mod! Og bruge bøn og faste som en hjælp ind i dette. Senere på eftermiddagen, under 'paletten', var der en dejlig hilsen fra en af de fire norske deltagere på årsmødet, et tipoldebarn af et hittebarn. Dagen blev rundet af med en opmuntrende forbønsgudstjeneste.

*Hvordan ændrer man
en kultur, der hylder*

KVINDENS RET på bekostning af BARNETS ?

Pointer fra Iben Thranholms foredrag ved årsmødet

■ Af Vibe Hellmund, læge

I den seneste tid har man debatteret mænds ret til juridisk abort, og det gør, at synet på abort kan komme til at ændre sig. Rent moralsk er det forfærdeligt, at en far afviser sit barn. Men det gode ved de-

batten er, at reaktionen fra mændene måske kan være med til at ændre holdningen til abort generelt, og derfor er det en vigtig debat.

Kvinden som undertrykker

Hele ideen om, at kvinder i dag vil have et barn uden en mand i faderrollen, er en ny problematik. Og manden har ikke en chance, sådan som lovgivningen er i dag. Kvinden bestemmer suverænt alt. Det stiller nogle spørgsmål, som er interessante moralsk set og i forhold til ligestilling. Har kvinden pligt til at bruge prævention? Er det i virkeligheden en form for voldtægt af manden? Flere mænd føler en afmagt, for nu er det faktisk kvinderne, der undertrykker mænd og ikke omvendt.

Barnets rettigheder

Det er vigtigt at føre debatten videre, for det næste punkt må være barnets rettigheder. Argumentet i 70'erne var, at kvinden skulle have ret til at bestemme over egen krop. Videnskaben har givet os ny indsigt: i dag er det et faktum, at barnet ikke er en del af moderens krop. I alle andre henseender retter vi os efter videnskabelige fakta - bare ikke ved abort. Videnskabeligt set defineres et menneske som

**"hvis retten til liv
fundamentalt set er
krænket fra begyndel-
sen af, lever vi ikke
i noget demokrati."**

"hvis man ikke siger noget, bliver der ikke ændret noget. Også i det private må man italesætte abortspørgsmålet og tage samtalen eller debatten. Det er sådan, man påvirker."

sådan allerede ved befrugtningsøjeblikket. Så fosteret er allerede en person, det er bare et spørgsmål om, at det skal vokse. Det argument, som hele lovgivningen hviler på, er altså ugyldigt.

Demokrati?

Denne nye viden berører vores demokratiforståelse. Hvis videnskaben beviser, at fosteret er et menneske fra begyndelsen, har det så ikke ret til samme rettigheder som alle andre borgere? Vi bryster os af at beskytte minoriteter, men beskytter ikke de allersvageste. Så hvis retten til liv fundamentalt set er krænket fra begyndelsen af, lever vi ikke i noget demokrati.

Det demografiske argument

Et andet væsentligt, sagligt argument er, at vores samfund mangler de mennesker, der ikke bliver født. Sidste år fik hver kvinde 1,73 barn - altså kan Danmark ikke reproducere sig selv. Det kan få alvorlige konsekvenser for vores kultur på længere sigt. Velfærdssamfundet er afhængigt af yngre kræfter, så vi kommer til at mangle skatteindtægter og hænder. Et menneske bidrager i gennemsnit med 1 million kroner i løbet af en livstid. Så hvis man ganger med 16.000 aborter i 40 år, giver det svimlende beløb.

Moderskabet

Der er ikke længere nogen respekt for moderskabet. De fleste kvinder føler et stærkt behov for at blive mor (med få

undtagelser), for at de kan realisere deres potentiale som kvinder. Moderskabet er blevet knust og ødelagt gennem den fri abort. For en ung kvinde er det en fantastisk gave at få et barn. Det er godt at have noget i sit liv, der er vigtigere end en selv. Ingen, der har fået et barn, har fortrudt det. Det er vigtigt at sige til de unge piger, at de skal få børn tidligt.

Skab debat!

Man er nødt til at italesætte abortproblematikken. Det kan være svært, for selv om vi bryster os af frisind, så er nogle holdninger ikke velkomne. Men hvis man ikke siger noget, bliver der ikke ændret noget. Også i det private må man italesætte abortspørgsmålet og tage samtalen eller debatten. Det er sådan, man påvirker. Man må få folk til at se en fordel i det: samfundet har ikke råd til aborterne. Der er ikke længere andre argumenter tilbage end kvinde-

frigørelsens, der bliver svagere og svagere, fordi der ikke er grund til at kvinderne skal have flere rettigheder end alle andre.

Dødens kultur

Debatten om aktiv dødshjælp er udledt af abortkulturen. Rummet, hvor vi synes, livet er værd at leve, bliver smalle og mindre. Vi er i gang med kulturelt selvmord, fordi vi synes, døden er at foretrække frem for livet. Som kultur har vi kastet kristendommen væk. En konsekvens af Europas åndelige død er den fysiske død. Vi kan ikke vælge livet længere, fordi vi ikke tror på Gud, og når man ikke er forbundet med livets Gud, så vælger man døden.

Åndelig kamp

Den største styrke ligger i bøn og faste. I kristne cirkler har vi underkendt kraften i de åndelige våben, hvormed vi skal bekæmpe nogle ting i vores kultur, dødens kultur. I sidste ende er det en åndelig kamp. Det handler om at være på livets side, og kristendommen giver os det, der skal til for at kæmpe for livet. I den kristne tradition er der mange eksempler på, at det har ændret på virkeligheder.

Retten til Liv udgiver magasin om abortens senfølger

"JEG FORTRYDER DET HVER ENESTE DAG". Det er navnet på det nye magasin om senfølger efter abort, som er lige på trapperne. Et emne som har været - og stadig er - meget tabubelagt. For emnet gør ondt at tale om for den, som har haft abort inde på livet. Og derfor ties der - for at skåne hende. Men dermed isolerer vi hende med hendes følelser, lader hende i stikken. Ligesom da hun skulle træffe afgørelsen om liv eller død. Måske var hun under stort pres, men den endelige afgørelse overlod vi, samfundet, til hende alene. Og dermed også ansvaret - og de psykiske følger.

Men der ties ikke bare for at skåne hende. "Er det, fordi vi frygter en lovændring, at mange af os undgår at sætte ord på en sorg, en del af os oplever? Skal den frygt betyde, at

vi ikke vover åbenhed?" Så ærligt meldes der ud i magasinet fra en, der støtter adgangen til fri abort, men hudløst ærligt beretter om sin egen bitre erfaring med abort. Så fortælleren skyldes måske også ønsket om at fastholde den fri abort som det sejrstrofæ, den udråbes som for kvinders frigørelse. Hvis bagsiden af 'medaljen' kommer frem, kan man jo blive nødt til at drøfte, om abort var det redskab til kvinders frigørelse, som det har været hyldet som, siden loven blev indført.

Og politikerne, ja, de skal overveje andre, måske mere omkostningstunge, løsninger end abort ved 'vanskelige tilfælde': handicap hos barnet eller kvindens sårbare situation. En kvindes sår på sjælen er jo billigt sluppet for samfundsøkonomien.

Magasinet er sammensat af dele fra en oprindelig østrigsk udgivelse med nye bidrag i den norske oversættelse. I den danske udgave er der så luget ud i den norske udgave og tilføjet væsentlige danske bidrag. Bl.a. et kapitel med en sjælesørgersk vinkel og et kapitel med psykologiske aspekter på post abort syndromet, en betegnelse som man endnu er tøvende overfor at bruge i en pro-abort kontekst. Magasinet består således af både faglige bidrag, personlige beretninger og essays, som tilsammen kaster et vigtigt lys ind over dette tabubelagte emne.

Med et layout, der løfter det alvorstunge tema med fine illustrationer og luft i opsætningen, håber vi at magasinet også appellerer til den ikke bog-vante læser.

Vores håb er, at udgivelsen må være en øjenåbner for rigtig mange og må være med til at sætte en nødvendig og vigtig debat i gang. Det skylder vi de to ofre for den fri abort, kvinden og barnet.

**Køb den for 100 kr.
- og spred kendskabet til den!**

Ellen Højlund Wibe, landssekretær

"Jeg fortryder det hver eneste dag"

En smagsprøve fra kapitlet:

"Du er alligevel til" af Britt Karin Larsen

Jeg solgte dig ikke for tredive guldpeng, jeg solgte dig endnu billigere.

Hvad fik jeg til gengæld af værdi?

Frihed til at leve som før, men hvad hjælper det, når jeg slet ikke magter at leve som før?

Nogle mennesker opfatter sorgen som en værdi, en vigtig fase i livet, og den fik jeg, og mennesker omkring mig hviskede og sagde:

– Lad hende sørge.

Men jeg ville ikke have sorgen, det var dig, jeg ville have!

De kaldte det at handle ansvarligt. At det var modigt og flot, det jeg gjorde, for det letteste er at lade livet gå sin gang, lade stå til. Vi der gør os den ulejlighed at standse livets strøm, er de tapreste.

– Tænk på alt det, du kan udrette! sagde de.

– Tænk på dit eget liv!

Men hvad med det liv som skulle have været dit?

Er andres liv ligeså skræmmende som vor egen død?

Var det enten dig eller mig, ville dit liv så have ødelagt mit?

Der findes kulturer, hvor børn er en rigdom, de, der er fattige, har brug for børn, de har jo ikke andre værdier. Men vi har, ja, vi har det godt i vor del af verden, hvad skal vi med børn, de kan ikke bruges til noget, før de er store. Vi har ikke brug for små hænder til at hjælpe med tusinde små ting, vi er et effektivt samfund, hvor småbørn er i vejen.

Alt skal gå hurtigt, også beslutninger om abort når man er i tredje måned.

Jeg rejser, jeg når et tog, der er alligevel børn overalt i vort børnefattige land, jeg ser ikke andet, og bag mig hører jeg nogen græde:

– Vent dog på mig!

Jeg lukker øjnene.

Jeg ventede ikke. Der var ikke tid til at vente, jeg svigtede dig, dine små hænder fik aldrig en chance.

Jeg hører lyden af havet, en klukkende bæk, musik, men dine ører fik aldrig en chance.

Jeg ser en kat, som slikker sine unger rene, et mandeltræ i blomst, den fantastiske udsigt fra en sti i fjeldet, men dine øjne fik aldrig en chance.

Alt tog jeg fra dig, da jeg afbrød det mirakel, som skulle blive til dit liv.

Fosterets udvikling

Fra femte uge til fødsel

Her bringes 2. del af en gennemgang af fosterets udvikling fra den spæde, men eksplosive start.

■ Af Vibe Hellmund, læge

På de første fire uger sker en eksplosiv vækst med dannelsen af tre lag af celler, der ligger som pandekager og bliver foldet rundt, så de danner forskellige rør. Embryonet* er mindre end en centimeter langt. Man må forestille sig, at alle de beskrevne ting foregår nogenlunde samtidigt, således at alle organer, der dog er meget umodne, er dannet allerede i fosterets 7. leveuge (uge 9 i graviditeten).

Centralnervesystemet dannes

Rygmarvstrøret skal lukkes, og det sker først ved hjernen, som er den bredeste del, og derefter i den smalle del nedadtil. Fra hver sin side mødes de to folder i midtlinjen og smelter sammen, hvorved hjerne og rygmarv nu er et blindlukket rør, der er adskilt fra resten af embryonet.

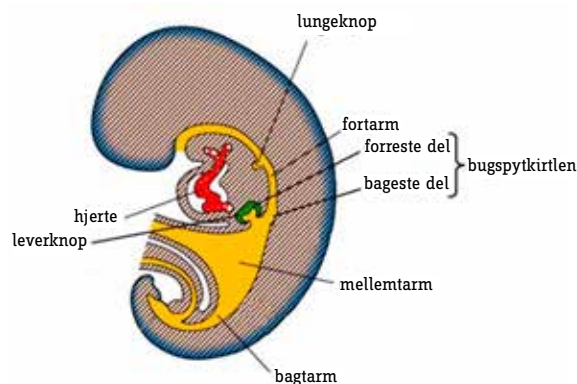
Muskler, knogler og hud

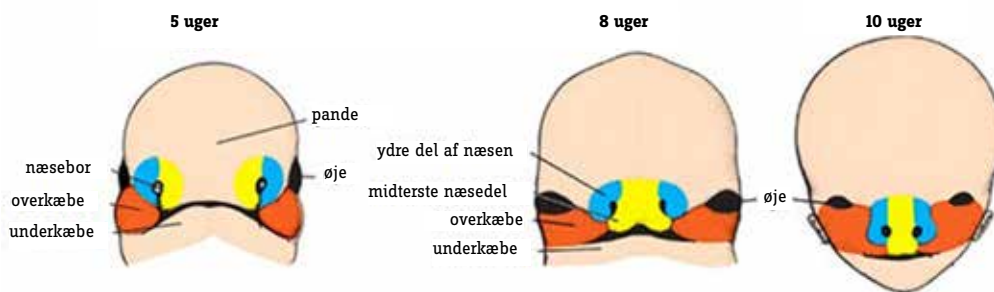
Der dannes nu par af "boller" på begge sider af rygmarven. Der dannes i alt 42-44 par, der bliver ophav til muskler og knogler. De starter som celleklynger med et lille hulrum, og alt efter hvor cellerne ligger, ændrer de udseende og ligner enten muskelceller eller underhud. Det enkelte par af boller får sine nerver fra rygmarven lige ved siden af, og derfor får hud og muskler deres nerver fra det sted, de er dannet, selv om nogle af dem kan flytte sig langt væk fra deres oprindelige placering. De tidlige muskelceller vandrer ned

på arme og ben sammen med de tilsvarende underhudssegmenter.

De indre organer

Det første organ, der dannes, er mavetarmkanalen, som starter som ét langt rør, der er lukket i begge ender. I uge fire lukkes røret op til munden, og i syvende uge lukkes der op til endetarmsåbningen. Ud fra røret dannes en lungeknop, der bliver til lungerne, lidt længere nede leveren og bugspytkirtlen. Urinblæren bliver også dannet fra tarmen, og nyrerne dannes separat sammen med kønsorganerne, hvorefter det hele vokser sammen.

Fosteret krummer sammen på langs og tværs og lukker sig sammen undtagen ved navlestrengen. På dette stadie ligner det en lille reje.

Arme og ben

I løbet af femte uge begynder hovedet at vokse, og der kommer små arme og ben frem. Først har de form som luffer, men efterhånden bliver de fladere i enderne, og man kan se små fingre og et par dage senere tæer med svømmehud, som efterfølgende undergår planlagt celledød og forsvinder. Knoglerne dannes som brusk, der efterhånden bliver til knogle, undtagen i vækstskiverne, som forbliver åbne, indtil barnet er holdt op med at vokse.

Ansigtet

Der vokser nu seks "slanger" frem, og de skal vokse sammen i midtlinjen og give ansigtet og halsen deres karakteristiske udseende og underliggende struktur med muskler og knogler. Op over panden er der desuden en større udvoksning, som bliver til pande og forlænges til næsen, der dannes ved at to hjørner krummer sammen og danner næsebor. Den midterste del af næsen vokser ned og bliver den øverste del af overlæben. Indvendigt vokser ganen også sammen. Overkæbe-slangen vokser frem og fusionerer med næsen i midten med hul til øjet, og

underkæbe-slangen vokser sammen i midtlinjen. På halsen vokser slangerne også sammen i midten.

Modning og vækst

Fra niende uge vokser kroppen hurtigere end hovedet, der er halvdelen af fosterets længde. Øjnene vender først ud til siden, men vender sig efterhånden fremad, og ørerne rykker bagud. Herefter vokser fosteret hurtigt i længde og er efter første halvdel af graviditeten cirka halvt så langt som ved fødslen. Vægten stiger dog kun langsomt. Fosteret har en rødlig hud og er dækket af fine hår. De sidste to en halv måned tager fosteret halvdelen af sin vægt på og får fedt i underhuden, hvorved de afrundede former opstår. Det er dækket af et hvidt, fedtet lag af talg. Omkring 38. leveuge fødes fosteret, der nu vejer ca. 3500 g og er ca. 50 cm langt.

Ca. 25 dage gammel.

NB: De korrekte fagtermer er udeladt, så det ikke skal blive for tung læsning. Ved spørgsmål, kan artiklens forfatter kontaktes på: vibe.hellmund@gmail.com.

*Embryon er en faglig betegnelse for fostret de første 8 uger af fosterudviklingen. Oprindeligt et græsk ord for 'spire, vokse frem'.

Forum i Paris spredte lys i mørket

ONE OF US

■ v. Ellen Højlund Wibe, landssekretær

Mere end 1200 deltagere fra alle 28 EU-medlemslande, repræsentationen af 31 pro life organisationer, mindst 50 journalister fra flere lande, højt profilerede politikere, eksperter inden for sundhed og jura - alle disse mødtes i Paris den 12. marts til den første pro life sammenkomst (Forum) af sin art i Europa. Retten til Liv deltog med to udsendte: stud. scient. pol. Isabella Arendt Laursen og landssekretær Ellen Højlund Wibe.

I den store teatersal, Salle Gaveau, blev der lyttet til de mange spændende indslag fra mennesker med politisk og ekspert-baggrund. Emnerne spændte vidt: racehygiejne, stamcelleforskning, rugemoderskab, eutanasi, transhumanisme* - alt sammen temaer, som i disse år udfordrer vore samfund og er en trussel mod menneskelig værdighed i Europa. Og med et menneskesyn som ikke er baseret på kristne værdier.

Der var meget inspiration at hente i de forskellige indslag og opløftende at være en del af en sammenhæng, som arbejder for at vende den kulturelle og politiske udvikling i Europa.

I pauserne var der mulighed for at mødes i et tilstødende rum med en hyggelig 'markeds-stemming'. Hver organisation havde fået tildelt plads til en stand med deres materialer, og der var rig anledning til at knytte gode kontakter og udveksle tanker og idéer rundt om ved bordene.

Om aftenen fandt den første prisoverrækkelse i One of Us regi sted (se side 14), og det var bevægende at møde den meget ydmyge thailandske unge kvinde, Pattaramon Chانبua, der havde

svært ved at holde tårerne tilbage ved prisoverrækkelsen. Hun var i sandhed "a humble hero of life" (en ydmyg helt for livet).

Dette Forum havde bl.a. til formål at sætte fokus på den underskriftindsamling blandt ekspertgrupper inden for sundhed, jura og politik, der følger op på den første One of Us underskriftindsamling og appellerer til EU-kommissionen om at genoptage det afviste Borgerinitiativ og give det en reel demokratisk behandling.

Underskriftindsamlingen fortsætter et stykke tid endnu, og *vi vil stadig opfordre vore læsere, der befinder sig inden for en af de tre ekspertgrupper (læger, jurister, politikere) til at skrive under og sprede opfordringen i hver sine netværk.* Læs mere på www.oneofusappeal.eu

*En forestilling om, at den evolutionære udvikling endnu ikke afsluttet og i fremtiden vil være styret af menneskelig teknologi. Drevet frem af forkærlighed for teknologi og angst for døden, forsøger transhumanisterne at ændre ved de grundlæggende menneskelige vilkår.

Godt sagt

Dryp fra dagens indlæg

Jamie Mayor Oreja, Præsident for One of Us sammenslutningen, tidligere spansk indenrigsminister og EU parlamentsmedlem:

Forandringen skal begynde dybt i vore rødder, i vores kultur. Vi må gøre op med følelsen af tilbageholdenhed. Det er nødvendigt i mødet med de løgne, vi udsættes for. Vi skal ikke være for uskarpe og famlende, men præcise.

Jeffery Ventrella, USA. Aktiv omkring videokampagnen, der afslørede Planned Parenthood i 2015:

Der bør sættes på journalistik, der kan afsløre kulturen bag Planned Parenthood. Vi bør udfordre deres egen 'fortælling' om, at de er medmenneskelige. Vi er nødt til at være indforstået med, at det vil komme til at koste.

Sofia Kuby, Tyskland. Leder af EU Advocacy of ADF og med i European Dignity Watch:

Den internationale udgave af Planned Parenthood (IPPF) samarbejder med europæiske organisationer og får finansiell støtte fra EU samt europæiske og asiatiske regeringer. De arbejder meget strategisk ift. politisk indflydelse. Også på seksualoplysningsområdet fører de en aggressiv strategi og mener bl.a. ikke, der skal være nogen aldersbegrænsning omkring at være seksuel aktiv.

Gian-Luigi Gigli, præsident for Movimento per la Vita, medlem af det Italienske Parlament:

Rugemoderskab er at eje kvindens krop til et bestemt formål og kan derfor sammenlignes med slaveri. Der foregår en industriel produktion af børn uden mand og kvinde. Linket mellem mor og barn fornægtes; mennesket bliver et individualistisk produkt. Der er tale om en antropologisk revolution.

Benoit Beuselinck, professor, onkolog ved Universitetshospitalet Leuven i Belgien:

Frygten for døden skal fjernes; det er ofte grunden til, at folk vælger eutanasi. Vi må finde livets mening midt i lidelsen. Ofte er det psykologiske grunde - hensynet til familien - frem for fysiske, der får folk til at vælge aktiv dødshjælp.

Gregor Puppincx, Frankrig. Direktør for European Center for Law and Justice:

Vores kamp er ikke først og fremmest ideologisk, men er bestemt af vores møde med virkeligheden: Det handler om kød og blod! Lad os ikke blive fanget i ord, der lyver. Vi står over for en hedensk kultur. Vores opgave er at sprede lys i mørket.

En almindelig ung pige og en ualmindelig indsats

ONE OF US

■ v. Søren Stidsen, cand. theol.

Pattaramon Chanbua - et navn de færreste danskere nikker genkendende til. Alligevel blev hun den første modtager af ONE OF US prisen på den store Pro Life konference i Paris.

Pattaramon Chanbua var blot en almindelig ung thailandsk kvinde i starten af tyverne, der som så mange andre indgik en aftale med et barnløst, australsk ægtepar om at blive rugemor for dem. Syv måneder inde i graviditeten viste en scanning, at hun ikke blot ventede tvillinger, men at den ene af de to ufødte børn havde Downs Syndrom.

Det australske ægtepar krævede, at hun fik gennemført fosterreduktion, så det uønskede barn ikke blev født. Pattaramon nægtede, og da børnene blev født i december 2013, rejste forældrene hjem til Australien med den anden tvilling og efterlod Gammy, der som ventet blev født med Downs Syndrom, hos Pattaramon.

Er det nok til at blive prisvinder?

Måske ikke, men Pattaramon valgte at holde fast, og hun beholdt derfor Gammy selv, selvom hun egentlig ikke havde råd til at have et barn mere.

Her kunne historien være endt, uden

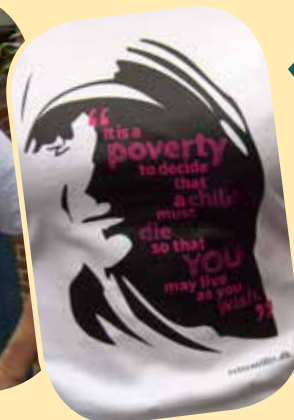
at nogen havde hørt mere til det, og så var der ikke blevet nogen pris. Men Pattaramon holdt ikke sin historie for sig selv.

Her i bladet er der ikke plads til at fortælle om, hvordan hun samlede penge ind til at give Gammy en tryk opvækst, hvordan hun har kæmpet for, at Gammy kan få australsk statsborgerskab som hendes biologiske forældre og tvillingsøster, eller hvordan det thailandske parlament i starten af 2015 ændrede loven, så udlændinge ikke længere kan komme til Thailand og finde en rugemor. Alt det må du læse om på internettet.

Pattaramon Chanbua er beviset på, at det er muligt at vinde kampe, der ser håbløse ud, og at det giver mening at kæmpe for de allersvageste mennesker i verden, dem, der endnu ikke har en stemme selv, fordi de er syge, handicappede eller slet ikke født endnu.

Pattaramon er en inspiration for mennesker, der kæmper livets kamp i en verden fuld af egoisme og ligegyldighed, og det er en pris værd.

Tillykke til Pattaramon Chanbua og Baby Gammy!

◀ BÆR BUDSKABET!

Snart kan vi lægge overtøjet væk og gå rundt med bare arme og T-shirt i det varme solskin. Retten til Liv vil gerne klæde dig på til den lune årstid. For kun 100 kr. kan du få en kvalitets-T-shirt.

Kig på vores hjemmeside og bestil din størrelse, farve og variant af budskabet – og bær det med dig ud i sommerlandet!

YOU ARE WANTED! – i Retten til Livs stand-team!

Retten til Liv har et stand-team. En flok mennesker, primært unge, der i forbindelse med vores stand gerne vil i snak med andre om abortsagen og Retten til Livs arbejde. Man behøver ikke ligge inde med alle de "rigtige" svar; ønsket om at bakke op om sagen er nok – og ønsket om at sætte andre i gang med at overveje sagens alvor. Som ny kommer man til at stå sammen med en, der har prøvet det før, og generelt satses der på at være to ad gangen. Man forpligter sig ikke til mere, end man selv har tid og lyst til; en gang om året er fuldt ud acceptabelt, og alle udgifter dækkes selvfølgelig.

Marie Ibsen Hoffmann var med for første gang på Konnekt (konference for Indre Missions Unge) i Bededagsferien. Jeg har stillet hende et par spørgsmål:

Hvad fik dig til at gå med på at bruge det meste af en fridag ved Retten til Livs stand? Jeg hørte, at der var brug for nogen til at stå ved standen, og så tænkte jeg, at det kunne jeg godt tænke mig at prøve, samtidig med at jeg synes, det er uhyre vigtigt, at man på en konference for unge kristne kan repræsentere den yngre deltagelse i Retten til Livs foretagender.

Hvordan oplevede du det? Jeg synes, det var en meget positiv oplevelse. Folk var enormt snakkesalige, og jeg fik en masse gode snakke og forståelse for Retten til Livs mærkesager.

Har det givet dig mod på at gøre det igen? Jeg kunne sagtens finde på at gøre det igen! Jeg er overrasket over, hvor positive mennesker er overfor Retten til Liv. Det er noget, man ikke opdager, hvis man ikke tager med ud og repræsenterer dem. Jeg synes samtidig, det er vildt spændende at snakke med folk, som faktisk ikke ved så meget om, hvad det egentlig er, Retten til Liv laver, specielt når man oplever, folk blive positivt overraskede.

Kontakt Randi Fuglsang Thise, som koordinerer teamet, også med evt. spørgsmål:
rosensk4@hotmail.com

Klumme

Familien - livets helligdom

v. katolsk biskop af København, Czeslaw Kozon

Den 8. april i år blev pave Frans' med spænding ventede budskab om familien offentliggjort. Det er en opfølgning på og udmøntning af de drøftelser, som katolske biskopper har ført på to bispemøder, såkaldte synoder i hhv. 2014 og 2015.

Budskabet, som har titlen "Amoris lætitia" (Kærlighedens glæde), indledes med en beskrivelse af familielivet ud fra Bibelen og giver derefter et overblik over familiens struktur i snæver og bred forstand. Et vigtigt træk ved budskabet er, at det ikke viger tilbage for at nævne familiens mange udfordringer ved navn.

Ordet abort nævnes så godt som ikke i budskabet, men det er gennemsyret af en kærlighed til og respekt for livet, som uden fordømmende vendinger gør det klart, at abort aldrig er nogen løsning på menneskers udfordringer.

I budskabets nummer 83 betegnes familien som livets helligdom, "*stedet, hvor livet frembringes og beskyttes.*" Derfor "*er det en smertelig modsigelse, når [familien] forvandles til et sted, hvor livet bliver afvist og ødelagt. Så stor er et menneskelivs værdi og så umistelig retten til liv for det uskyldige barn, som vokser i sin mors liv, at man på ingen måde kan præsentere muligheden for at træffe afgørelser om dette liv, der har en værdi i sig selv og*

aldrig må være genstand for et andet menneskes dominans, som en ret over ens egen krop."

Det er en kendsgerning, at ikke alle børn undfanges i en familie; men pave Frans siger også i nummer 166, at "*når et barn kommer til verden under utilsigtede omstændigheder, må forældrene eller andre familiemedlemmer gøre alt, hvad der er dem muligt, for at acceptere det som en Guds gave og tage imod det med åbenhed og velvilje for at påtage sig ansvaret.*"

Intet af ovenstående er nyt, og så indlysende det er som en del af det kristne syn på livet, så fremmed er det for mennesker, som har anlagt andre målestokke for "det gode liv." Under sin rejse til Mexico i år sagde pave Frans, at "*abort ikke er et teologisk problem, men et humanitært.*" Dermed vil han sige, at modstanden mod abort ikke kan reduceres til en kæphest for mennesker, der argumenter ud fra deres tro, men at relativeringen af synet på det ufødte liv er til fare for menneskeheden.

Forsvar for det ufødte liv er op ad bakke; men det må ikke få os til at opgive at arbejde på en mentalitetsændring blandt mennesker. Lykkes det, vil den lovgivning, der nu åbner for alle mulige overgreb på det ufødte liv, af sig selv blive irrelevant.